

"Ik ben de verrijzenis en het leven"
(Johannes).

BID VOOR DE ZIEL VAN
MEVROUW

Anna Odile D'HOKER

weduwe van wijlen **LEO DE CNIJF**

geboren te Godveerdegem op 30 december 1896
en, schielijk overleden te Zottegem in de Kliniek
St. Elisabeth op 1 februari 1977, gesterkt door
de Sacramenten der zieken.

Lid van de Bond KVLV en Bond der
gepensioneerden.

Paul en Yvonne VAN DAMME-DE CNIJF,
kinderen en kleinkinderen

André en Lucienne DE MAESENER-DE CNIJF
en kinderen

Willy en Jeanne DE CNIJF-DE BOE en kinderen
haar kinderen, kleinkinderen en
achterkleinkinderen

De families D'HOKER, VAN DORPE, DE CNIJF
en SCHOLLAERT

betuigen U hun innige dank voor de op-
rechte deelneming in de smart bij het
afsterven van een zeer dierbare.

Drukkerij Van Ruyskensvelde-Bogaert

Wij staan stil bij het plotse overlijden van de-
ze vrouw. Op weg naar haar genezing, op weg
om nog enkele jaren bij ons te blijven, verliet
ze ons, onverwacht.

Waarom?

De eeuwige vraag van de mens die een van zijn
geliefden verliest.

Ja waarom?

En toch vinden wij troost in deze beproeving.
Als christen mens geloven wij dat dit sterven
ons niet scheidt voor altijd, maar de overgang
is naar een ander leven, een leven waar alle
tranen worden afgewist, waar geen leed, geen
pijn, geen zorg en kommer meer is, maar alleen
het geluk van een eeuwige veilige thuis.

Diep in ons ook leeft de stille vreugde van het
blij weerzien van ons moeder Anna met ons
vader Leo. In ons hart groeit het stille gebed:
"Gij vader en moeder, vergeet ons niet in de
moeilijke en harde dagen van ons leven. En
onze bede kan niets anders dan gehoor vinden
want hier bij ons was ze een voorbeeld van
eenvoud en hartelijkheid. Haar enig woord toen
men bij haar voortwilde was: "blijf nog wat".
Haar kinderen gelukkig zien was haar grote
vreugde. Ze leefde mee met de zorgen van haar
gezin, van haar kinderen, kleinkinderen en
achterkleinkinderen. Kwam iemand bedroefd
thuis dan sprak ze bemoedigend: "Trek het u
niet aan, alles komt wel in orde."

Zo hebben we haar gekend en wij leven met de
gedachte dat zij nu ook, vandaag en morgen
naast ons staat.

Beste kinderen, kleinkinderen en achterklein-
kinderen, ik zeg u hartelijk dank. Niets is U
te veel geweest, en vooral gij André en Lucienne
en uw kinderen: gij hebt mijn mooie oude dag
mogelijk gemaakt.

Vergeef me als ik soms niet was zoals u het
wilde, maar wij blijven mensen met goede en
kleine kanten.

Wees niet bedroefd, maar geloof dat ik samen
met vader bid voor U, bij God.